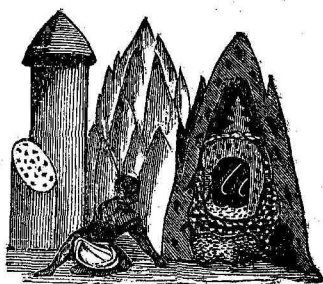

δυμένον τὰ καλογηρικά τι ῥάσσα· ἡ εἰκὼν ἐκείνη ἀπὸ μακρόθεν θεωρουμένη παριστάνει τὸν καλόγηρον προσευχόμενον μὲ τὰς χεῖρας συνδεδεμένας ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς βλέποντας ταπεινοφρόνως πρὸς τὰ κάτω, ὡς ὁ τελώνης ἐν τῇ Εὐαγγελίῳ, καὶ μὲ φόβος ἀγαθοῦ ἀνθρώπου ὅλως δεδομένου εἰς ταπεινὴν καὶ εὐσεβῆ λατρείαν.

Εὐθὺς ὁμοῦς ὅπως πλησιάζει τις αὐτὴν, ἡ ἀπάτη αὐτῇ ἀφανίζεται. Τὸ βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἐφαίνετο κείμενον ἔμπροσθεν του, ἀνακαλύπτεται ὅτι εἶναι ποτήριον εἰς τὸ ὁποῖον ὁ ἄθλιος καλόγηρος ἐξακολουθεῖ νὰ πιέζη ἐν λεμόνιον! Πόσον ὠραία παράστασις τῆς ὑποκρισίας ἢ εἰκὼν αὐτῇ!

ΤΕΡΜΙΤΑΙ.

Οὕτως ὀνομάζεται εἰδὸς τι λευκῶν μυρμηκῶν ζώων κατὰ μεγάλας ἀγέλας ἐν ταῖς τροπικαῖς χώραις τῆς Ἀφρικῆς καὶ Ἀσίας· ὀνομάζονται δὲ οὕτω, διότι φέρουσιν εἰς πέρας, ἥτοι ἀποτελεσιόνουσι πᾶν τὸ προστυχόν—πᾶν ἄλλο ἐκτὸς μετὰλλων καὶ λίθων.

Εἰς ἐκάστην οἰκογένειάν τῶν μυρμηκῶν τούτων εἶναι πέντε κλάσεις 1) οἱ ἄρρενες· 2) αἱ θήλειαι, ἐκάστη τῶν ὁποίων γεννᾷ 80 χιλιάδας ὡς καὶ ἐκάστην ἢ 30 ἑκατομμύρια τὸ ἔτος· 3) οἱ στρατιῶται· 4) αἱ τροφοί· 5) οἱ ἐργάται.—

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστᾷ μυρμηκίαις ἥτοι μυρμηκοφωλίαις, αἵτινες παρουσιάζουν περίεργα σχήματα, ἐνίοτε εἶναι δώδεκα πόδας ὑπὲρ τὸ ἔδαφος καὶ τότε ὀνομάζονται μὲ τὰς καλύβας τῶν ἐντοπίων.

Ἐκάστη τούτων ἐσωτερικῶς διαιρεῖται εἰς θαλάμους, εἰς ἓνα τῶν ὁποίων κατακλείεται ἡ βασίλισσα. Τὰ ὡς εὐθὺς ἀφοῦ γεννηθῶσι, παραλαμβάνονται ὑπὸ τῶν τροφῶν καὶ μεταφέρονται εἰς ἰδιαίτερον ὁματίον ὅπου ἐκκολάπτονται.

Ἄν καὶ κατασβεπτικά τὰ ἔντομα ταῦτα, εἶναι ὅμως πολλὸ χρήσιμα εἰς τὸν ἄνθρωπον εἰς τὰ θερμὰ ἐκεῖνα κλίματα, διότι κατατρώγουσι τὴν σηπομένην φυλάδην ὅλην, ἥτις ἄλλως ἠδύνατο νὰ ἐμποδίσῃ τὴν βλάστησιν.

Οἱ ἐντόπιοι καὶ αὐτοὶ ἔτι οἱ Εὐρωπαῖοι τρώγουν τοὺς μύρμηκας τούτους ψητοὺς ἢ ξηραίνοντας αὐτοὺς εἰς

τὸν ἥλιον· λέγεται δὲ ὅτι εἶναι νόστιμοι καὶ θρεπτικοί.

Οὕτως ἡ θεία Πρόνοια συνεκέρσας τὸ κακὸν μετὰ τοῦ καλοῦ πρὸς χρῆσιν καὶ ὠφέλειαν τοῦ ἀνθρώπου.

Η ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ.

Οἱ μαθηταὶ σχολείου. τινὲς εἰς τὴν πόλιν Β. εἶχον συνέλθει καὶ καταλάβει τὰς θέσεις των ἐκτὸς ἐνὸς, τοῦ Γεωργίου, ὁ δὲ διδάσκαλος ἤρχισε νὰ ἐρωτᾷ τὸν γείτονα του ἐὰν τὸν εἶδεν, ὅταν ἐφάνη καὶ αὐτὸς εἰς τὴν θύραν ἰδρωμένος καὶ ἀσκομαχῶν.

Ἐ, κύρ Γεώργη!—εἶπεν ὁ διδάσκαλος,—καὶ ποῦ μᾶς ἔτρεχες ὅλην αὐτὴν τὴν ὥραν;

—Θὰ ἤμην ἐδῶ ἐγκαίρως, διδάσκαλε,—ἀπεκρίθη ὁ μικρὸς Γεώργιος, ἂν δὲν εἶχον νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν οἰκίαν μου ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ δρόμου.

—Καὶ διατί νὰ ἐπιστρέψῃς; ἠρώτησεν ὁ διδάσκαλος.

—Διότι ἐνθυμήθην κάτι τι.

—Ἐμποροῦμεν νὰ ἀκούσωμεν καὶ ἡμεῖς αὐτὸ τὸ κάτι τι; ἐπανελάθεν ἐκ νέου ὁ διδάσκαλος.

—Προτιμῶ νὰ μὴ τὸ εἶπω, —εἶπε σιγαλῶς ὁ Γεώργιος.

—Ἀλλὰ,—παρετήρησεν ὁ διδάσκαλος,—οὐ ἤξεύρεις, ὅτι ἐγὼ εἶμαι διωρισμένος ἐδῶ διδάσκαλος καὶ ἔχω χρέος νὰ γνωρίζω τοὺς λόγους τῆς ἀπουσίας τῶν μαθητῶν μου· λοιπὸν ἐπιθυμῶ ν' ἀκούσω καὶ τὸν ἰδικόν σου.

—Ἐνθ' ἡρχόμην εἰς τὸ σχολεῖον, —εἶπεν ὁ Γεώργιος ψιθυρίσας εἰς τὸ αὐτίον τοῦ διδασκάλου, —εἶδον πτωχὸν παιδίον ἐξυπόδοτον καὶ ἐνθυμηθεὶς ὅτι εἶχον ἐν ζυγῷ ὑποδημάτων μισοτριβῶν, ἔτρεξα εἰς τὴν οἰκίαν καὶ τοῦ τὰ ἔφερα.

—Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος; ἠρώτησεν ἐμφαντικῶς ὁ διδάσκαλος.

—Μάλιστα, κύριε, —εἶπεν ὁ Γ.

—Καὶ διατί τάχα δυσκολεύεσαι νὰ τὸ εἶπῃς;

—Διότι ἡ μήτηρ μου μὲ λέγει, ὅτι ὅταν δίδω ἐλεημοσύνην πρέπει νὰ τὰ κάμνω μυστικῶς, μήπως μὲ ἐπαινέσωσιν οἱ ἄνθρωποι καὶ γινῶν μάταιος καὶ ὑπερήφανος.

ΓΕΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

Με ποίαν ἄλλην ἁμαρτίαν παρομοιάζεται ἡ εἰδωλολατρία ἐν τῇ Γραφῇ;

—Ποία υπήρξεν ἡ μεγίστη καὶ ἡ μακρότατον χρόνον διαρκέσασα καὶ ὑπὸ τοῦ μεγίστου ἀριθμοῦ ἀνθρώπων συνοδευθεῖσα ἐκπόρδα;

—Ποῖός ἦτο ὁ μέγιστος τῶν προφητῶν, καὶ διατί;

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΙΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ.

Διὰ τὴν Γερμανίαν ὅπως προσορμίζονται ἀτμόπλοια	δραχ.	1
Τῶν παρελθόντων ἐτῶν	»	1.50
Διὰ τὸ ἐσωτερικόν	λεπ.	60
Παρελθόντων ἐτῶν	»	80